

MÀN HỢP ĐỒNG TÁC CHIẾN

Duyên-Lãng Hà Tiên Nhất

Lời giới thiệu: Tác giả Duyên Lãng Hà Tiên Nhất phân tích bài viết của Cù Huy Hà Vũ “Tự Do sẽ chấm dứt hận thù dân tộc.” Tác giả đã chỉ từng điểm của CHHV và bác bỏ từng điểm với bằng cứ.

Không hẹn mà gặp, từ Dương Thu Hương đến Vũ Huy Hà Vũ đều có bài viết về “Tự do- Hòa Giải.” Không hẹn mà gặp là Ngô Thanh Hải. Quá buồn là nhiều người quốc gia, kể cả thế hệ một rưỡi, cũng không nhìn ra được âm mưu này. Họ, những người trẻ quốc gia này, đã làm tôi thất vọng khi họ lý luận rằng Ngày Quốc Hận khác, còn Journey To Freedom khác. Họ không nhìn thấy được âm mưu của nhóm muốn thay tên ngày 30/4. Mọi luận cứ của Ngô Thanh Hải và bè nhóm đã bị bẻ gãy tất cả nhưng những người trẻ không đọc nên không hiểu và vẫn cứ tin vào điều mà Ngô T Hải đã móm.

Hoàng Ngọc An

***** ||| *****

Hợp đồng tác chiến là một nhóm chữ nguy quân VGCS thường dùng để nói về chiến thuật phối hợp tác chiến giữa các đơn vị của nhiều quân, binh chủng khác nhau trong một trận đánh. Đơn giản là thế. Trong mặt trận đấu tranh chính trị tại hải ngoại ngày nay cũng vậy, bọn CS và tay sai cũng đang áp dụng lối hợp đồng tác chiến, hỗ trợ lẫn nhau để quyết thắng trong việc chinh phục cộng đồng người Việt tỵ nạn, nôm na là hòa hợp hòa giải. Trên nhiều mặt trận, nhưng vào lúc này đây, sôi nổi nhất là chiến dịch bôi xóa vết tích tội ác của CS mà điển hình là Ngô Thanh Hải (NTH) bên Canada và Cù Huy Hà Vũ (CHHV) ở Mỹ. Cặp bài trùng này đang làm gì? Hợp đồng với nhau ra sao? Xin mời quý bạn đọc bớt chút thì giờ đọc để biết.

Sự thể xảy ra cho thấy, đạo luật S-219 đã được Quốc Hội Canada biểu quyết chấp thuận, nhưng dư âm của sự chống đối trong cộng đồng người Việt trên khắp thế giới vẫn còn sôi nổi. Với đạo luật này, NTH manh tâm xóa vết tích tội ác của VGCS bằng cách biến ngày QUỐC HẬN 30-4-1975 thành ngày ĐI TÌM TỰ DO (journey to Freedom.) Dã tâm của NTH qua đạo luật S-219 đã được công luận đem ra mổ xẻ cặn kẽ. Nhiều vị thức giả hầy còn đang vận động chiến dịch phản đối hành động thiếu suy xét này của chính quyền Canada. Đạo luật S-219 nhắm vào việc rửa tội cho VGCS mai ngày ở những thế hệ VN tương lai. Xóa đi được hai chữ Quốc Hận trong lịch sử VN, thay thế bằng mấy chữ Journey to Freedom, kết quả sẽ là, sau này VGCS có thể lập liêm với các thế hệ con cháu để chúng tin rằng đảng CS làm đúng, chính đáng và khôn ngoan như chúng tôi đã trình bày trong bài “Trò Đại Bịp” trước đây. Trong vòng chừng 3 chục năm sau, nếu chẳng may cái chính quyền VGCS còn tồn tại thì trong nước, người dân VN sẽ chỉ còn thuộc

lòng hai chữ GIẢI PHÓNG, và ăn mừng ngày “giải phóng đất nước.” Ở hải ngoại ngày, cháu chắt người tỵ nạn cũng sẽ vui mừng vì cha ông chúng làm cuộc hành trình thành công đưa chúng đến được bến bờ tự do. Đám trẻ ở hải ngoại được cha ông chúng là Ngô Thanh Hải xác nhận điều đó. Thế là những biến cố đau thương nhất, nhiều nước mắt nhất, đẫm máu nhất, chết chóc nhất, và mất mát nhiều nhất xảy đến cho Dân Tộc VN sẽ biến mất. Lịch sử chỉ còn thấy chép rằng đảng CSVN vinh quang đã đánh thắng được Mỹ “Ngụy” và thống nhất tổ quốc. Ngày đó là ngày vẻ vang nhất cho Dân Tộc VN. Trong khi đó thì ở bên Mỹ, nhà dân chủ cuội họ Cù tên Vũ đem lịch sử và pháp luật ra tiếp sức NTH để biện hộ cho VGCS với người tỵ nạn VN thuộc thế hệ đương thời.

Nhà dân chủ cuội CHHV được xuất khẩu qua Mỹ im hơi lặng tiếng bấy lâu nay, đã lộ diện “cuội” trần trụi qua bài viết “Tự Do sẽ chấm dứt thù hận dân tộc.” Vũ muốn chữa cháy cho NTH đang lao đao vì trò bịp bợm bị khám phá. Bài viết của Vũ nêu ra luận điểm là không có chuyện miền Bắc xâm lược miền Nam, do đó gọi ngày 30-4-1975 là Quốc Hận là sai lầm. Phải gọi cho đúng là ngày Giải Phóng đất nước. CHHV đã quanh co nguy hiểm để biện giải cho luận điểm của mình. Nên biết, Vũ là một đảng viên ưu tú, được đa số bọn chóp bu trong đảng tin tưởng và quý mến, xuất thân trong một gia đình đảng thuộc hàng lãnh đạo quyền quý, được đào tạo từ một đại học danh tiếng vào bậc nhất nhì trên thế giới để lãnh đạo đất nước sau này. Vì thế, luận điểm CHHV đưa ra và những lý lẽ Vũ viện dẫn không thể nào nói là của người ít học kém hiểu biết và thiếu kiến thức, mà phải coi là những lời nguy hiểm cố ý để lừa bịp dư luận. Sau đây, chúng tôi xin được mạn phép chỉ ra cho thấy từng điểm một, nhà dân chủ cuội họ Cù bịp bợm ra sao.

1. Tự Do chấm dứt thù hận dân tộc

Có thể CHHV tự cho mình là một học giả uyên bác (tốt nghiệp tiến sĩ Sorbonne kia mà) nên muốn đưa ra một giáo điều (dogma) mà Vũ yên chí rằng mình nói ra là chân lý rồi, mọi người phải tin theo. Vũ cuội tuyên ngôn: “Tự do sẽ chấm dứt thù hận dân tộc.” Câu giáo điều rất cụ thể. Sự chứng minh hay phản chứng cho giáo điều sẽ rất nhanh chóng và cũng cụ thể không kém. Cứ nhìn vào sinh hoạt cộng đồng tỵ nạn, tức khắc chúng ta sẽ tìm ra được câu trả lời. Có khoảng hơn 3 triệu người mà sao chúng ta cứ sinh sự với nhau hoài, chửi bới nhau, đưa nhau ra tòa, thậm chí đe dọa tính mạng nhau. Ở Mỹ, Pháp, Úc, Canada, v.v. chứ đâu có phải ở nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa VN mà người tỵ nạn vẫn không ngớt thù hận nhau? Tại sao thế? Thừa là bởi vì trong tổng số trên 3 triệu người tỵ nạn, có rất nhiều cán bộ CS xâm nhập quấy phá, gây chia rẽ, bất ổn. Còn có thể đông hơn nữa những tên tay sai CS trà trộn, những tên tỵ nạn đã bán linh hồn cho quỷ dữ. Nếu không có lũ bất nhân này thì chắc chắn cộng đồng tỵ nạn đã không có vấn đề hiềm khích hay thù hận. Trong nước cũng vậy, nhất định không có sự thù hận nếu không có đảng CS, bởi lẽ giữa các thành phần dân tộc với nhau không bao giờ có thù hận, có chăng là chỉ xảy ra giữa dân chúng bị trị với đảng CS nói chung và các cán bộ CS nói riêng mà thôi. Do đó cái giáo điều CHHV đặt ra cho bài viết của đương sự nhất định là sai, và sai

hoàn toàn. Vậy thì cái giáo điều nên được sửa lại cho đúng là “Chỉ có tiêu diệt đảng VGCS mới chấm dứt được thù hận dân tộc mà thôi.”

2. Giải phóng - không phải xâm lược

CHHV viết: “Hàng năm cứ đến ngày 30 tháng 4 được chính quyền cộng sản hiện hành ở Việt Nam mệnh danh ‘Ngày Giải phóng miền Nam’, cộng đồng người Việt ở hải ngoại, đặc biệt ở Hoa Kỳ mà tuyệt đại đa số sống dưới chế độ cũ - chính thể Việt Nam Cộng Hòa, lại dấy lên quan điểm ‘cộng sản Việt Nam xâm lăng miền Nam’ và vì thế coi đó là ‘Ngày Quốc hận’. Quan điểm này có nghĩa Việt Nam Dân chủ Cộng hòa theo chủ nghĩa cộng sản và Việt Nam Cộng hòa theo chủ nghĩa chống cộng là hai ‘quốc gia’, là hai ‘nước’ riêng biệt. Thực vậy, ‘xâm lược’ là việc quốc gia này dùng vũ lực thôn tính lãnh thổ của quốc gia khác. Cũng như vậy, ‘Quốc hận’ thể hiện tình cảm của người dân ‘mất nước’ khi ‘nước’ mình bị quốc gia khác đô hộ hoặc sáp nhập bằng vũ lực vào quốc gia đó.” (hết trích)

Vũ cuội cho rằng xâm lược là việc quốc gia này dùng vũ lực thôn tính lãnh thổ của quốc gia khác. Và rằng Quốc Hận thể hiện tình cảm của người dân mất nước khi nước mình bị quốc gia khác đô hộ hoặc sát nhập bằng vũ lực vào quốc gia đó. Tạm cho là như vậy đi. Thế nhưng, có những sự thực hết sức quan trọng trong trường hợp của VN sau đây hoàn toàn phản chứng các lý luận của CHHV mà một đảng viên cốt cán, có học như Vũ không thể không biết. **Đó là:**

* Một, Nguyễn Ái Quốc tức Hồ Chí Minh năm 1931 đã khẳng định trên tờ Paria (Người cùng khổ) rằng vô sản Đông Dương không có tổ quốc.

* Hai, Hồ Chí Minh chính miệng nó thừa nhận: “Theo chỉ thị của Quốc Tế CS, tôi đã hoàn thành sứ mạng Bolshevik hóa Đông Dương.”

* Ba, Hồ Chí Minh đọc diễn văn khai mạc Đại Hội 3 đảng CSVN năm 1960: “Cách mạng Việt Nam là một bộ phận của lực lượng hòa bình xã hội chủ nghĩa trên thế giới. Nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa là một thành viên trong đại gia đình xã hội chủ nghĩa, đứng đầu là Liên Xô vĩ đại. Chúng ta có nhiệm vụ giữ vững vị trí tiền đồn của chủ nghĩa xã hội ở Đông Nam Á và trên thế giới.”

* Bốn, Lê Duẩn tuyên bố: “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc.”

* Năm, Những sự thật rất thật trên đây đã được chính Khrushchev, Tổng Bí Thư đảng CS Liên Xô xác nhận và viết trong kết luận của chương về Hồ Chí Minh và Chiến tranh Việt Nam như sau: “Cuộc chiến này (chiến tranh VN) không chỉ vì tương lai của người dân Việt Nam. Nhân dân Việt Nam đang đổ máu và xả thân cho phong trào Cộng sản thế giới.”

Chỉ bấy nhiêu thôi thì đã đủ để kết luận rằng Hồ Chí Minh nói riêng và đảng CSVN nói chung là tay sai, hay đúng hơn là đầy tớ của Nga Tàu, gây chiến tranh để chiếm trọn vẹn ba nước Đông Dương cho đế quốc CS Liên Xô và Tàu cộng. Và, quân đội CS miền Bắc là một đội quân đánh thuê cho các nước Nga Tàu. Tuy cũng là người VN, nhưng, với tư cách là một quân đội đánh thuê cho ngoại bang, theo chỉ thị của ngoại bang để đi đánh chiếm một vùng lãnh thổ do người VN quản trị với đầy đủ chủ quyền về nội trị cũng như ngoại giao, được đa số các quốc gia trên thế giới công nhận thì phải gọi thế nào cho đúng theo thực tế và theo công pháp: XÂM LƯỢC hay GIẢI PHÓNG? Ở đây chúng tôi chưa nói đến những chết chóc, tù đày, cướp bóc, đày ải, và những thảm trạng mà quân xâm lược miền Bắc gây ra cho nhân dân miền Nam nhiều vô số kể. Như vậy mà gọi là giải phóng được sao? Hỏi tức là trả lời rồi vậy.

3. Nguy biện lịch sử

Viện dẫn lịch sử, CHHV muốn chứng minh rằng VNCH là thối thân của một chế độ tay sai của Pháp. Cù cuội viết: “Trước hết cần nhắc lại rằng Việt Nam Cộng hòa thoát thai từ Quốc gia Việt Nam - một chính thể thuộc Liên bang Đông Dương trong Liên hiệp Pháp.” Chúng tôi thấy cần phải ôn lại một chút lịch sử để lật tẩy chuyện lừa gạt bằng chữ nghĩa của một kẻ đốn mạt mà không tiêu hóa được sách vở.

Ngày 25-8-1945, vua Bảo Đại thoái vị trao quyền lại cho Chính Phủ Liên Hiệp do Hồ Chí Minh lãnh đạo. Chính bố của CHHV là Cù Huy Cận có mặt trong phái đoàn Việt Minh vô Huế tiếp nhận Chiêu thoái vị và ấn kiếm của nhà Vua đầy mà. Hoàng Đế Bảo Đại bước xuống khỏi ngai vàng, ngài tự xưng là “Công dân Vĩnh Thụy.” Cái định chế Liên Bang Đông Dương là một khái niệm nằm trong bản Hiệp Ước Sơ Bộ do chính phủ Hồ Chí Minh ký với Pháp ngày 6-3-1946, trong đó có điều khoản nước Pháp thừa nhận nền độc lập của VN nằm trong cái gọi là Liên Hiệp Pháp. Sáu tháng sau, ngày 14-9-1946, Hồ còn thân hành sang Pháp tham dự Hội Nghị Fontainebleau, ban đêm lên lút ký với Marius Moutet một Tạm Ước khác xác định lại việc tôn trọng Hiệp Ước Sơ Bộ. Tuy nhiên, chỉ 3 tháng sau thôi, ngày 19-12-1946, Hồ ngang nhiên xé bỏ mọi thỏa ước đã ký, xua quân đánh úp Pháp. Vì thế mà Pháp mới nhận ra bộ mặt trá trở của Hồ Chí Minh.

Từ từ nhận ra Hồ và đảng CS của hắn chỉ là công cụ của Nga Tàu, các lãnh tụ và đảng phái quốc gia cũng rời bỏ chính phủ liên hiệp. Tháng 4-1949 họ tập hợp chung quanh Bảo Đại và đưa ông lên làm Quốc Trưởng để lập một Chính Phủ Quốc Gia chống lại Hồ. Bảo Đại đứng ra lãnh đạo chống Việt Minh với tư cách một người dân bình thường do tình thế đùn đẩy, chứ không còn phải là một Hoàng Đế của VN. Ngài không còn quyền hành, cũng không có quân quốc, có chăng là còn giữ được ít nhiều uy tín và ảnh hưởng đối với giới sĩ phu trong nước lúc bấy giờ. Trường hợp này của Bảo Đại cũng không khác Đức Lê Lợi là một nông dân áo vải đất Lam Sơn đứng lên phát cờ khởi nghĩa chống quân Minh.

Cù cuội bảo rằng nền Đệ I VNCH thoát thai từ Liên Hiệp Pháp là hoàn toàn dối trá. Cần xác định rằng nền Đệ I VNCH thành lập từ một cuộc Cách Mạng Dân Tộc đúng nghĩa của nó, vì nó ra đời qua một cuộc đầu phiếu của toàn dân. Sau khi nhận thấy Quốc Trưởng Bảo Đại bất lực trong việc giải quyết vấn đề VN, các chính đảng và toàn dân miền Nam làm cuộc trưng cầu dân ý để chọn người lãnh đạo đất nước. Đại đa số đã chọn ông Ngô Đình Diệm. Lịch sử cho thấy ông Diệm có ý muốn thiết lập tại miền Nam một chế độ Quân Chủ Đại Nghị với Bảo Đại là Hoàng Đế. Nền Cộng Hòa là một thể chế do các chính đảng và đa số nhân dân chứ không phải ông Ngô Đình Diệm lựa chọn. Ông chỉ hành động thuận theo ý muốn của mọi người. Chính phủ của Thủ Tướng Diệm không ký vào Hiệp Ước Genève là vì tôn trọng sự toàn vẹn lãnh thổ của VN để giữ lấy cái nghĩa chính danh về phía mình. Đó là điểm son của người Quốc Gia. Hồ và đảng CS ký Hiệp Ước Đình Chiến Genève phân chia đất nước là phản bội chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của đất nước. Đó là một trọng tội đối với Dân Tộc. Cho nên khi TT Diệm, và về sau này, TT Nguyễn Văn Thiệu có tuyên bố chủ quyền trên cả nước và hô hào thống nhất quốc gia bằng tổng tuyển cử như Hiệp Ước Genève dự trù thì đó chỉ là vấn đề thể diện quốc gia. Điều đó hoàn toàn hợp lý. Thế nhưng Vũ cuội vin vào lý do đó để giải thích rằng miền Nam hô hào thống nhất đất nước thì miền Bắc cũng có quyền làm như vậy, và cho rằng như vậy là huê, bên nào cũng có ý định xâm lăng cả. Vẫn theo cái lý của Vũ cuội thì miền Bắc mạnh nên chiếm được miền Nam là lý đương nhiên. Do đó biến cố 30-4-1975 là giải phóng chứ không thể gọi là xâm lược được. Vẫn còn đất nước đây. Người miền Nam không mất nước, mà chỉ mất đi một chế độ.

Lý luận như thế, Vũ cuội chứng tỏ là cố ý hướng dẫn sai người đọc. Cái mà CHHV cố tình không nói đến là thứ nhất, CS miền Bắc đã vi phạm Hiệp Ước Genève 1954. Hiệp Ước Genève tiên liệu phương cách thống nhất hai miền Nam-Bắc VN bằng tổng tuyển cử chứ không phải bằng chiến tranh, bên nọ đánh bên kia. Thứ hai, CHHV học cao nhưng lại cố ý làm ra vẻ khờ khạo. Vũ cuội viết: "... các chính quyền Việt Nam Cộng hòa đã có những kế hoạch thống nhất đất nước. Tổng thống Đệ Nhất Việt Nam Cộng hòa Ngô Đình Diệm đã ra lệnh cho Phủ Đặc Ủy Công Dân Vụ chuẩn bị kế hoạch "Bắc tiến" nhằm chiếm lại miền Bắc Việt Nam." Người viết không thể tưởng tượng được Vũ cuội lại thực sự ấu trĩ đến độ cho rằng TT Ngô Đình Diệm ra lệnh cho Phủ Đặc Ủy Công Dân Vụ chuẩn bị kế hoạch Bắc tiến để chiếm miền Bắc? Con nít 3 tuổi cũng không đến nỗi khờ khạo như thế. Nếu chuẩn bị đánh chiếm miền Bắc thì TT Diệm phải ra lệnh cho Bộ Quốc Phòng, chứ nhất định không phải là Bộ Đặc Ủy Công Dân Vụ. Bộ Công Dân Vụ lấy quân đâu mà đánh, lấy cái gì mà yểm trợ chiến trường? Tiến sĩ luật Sorbonne mà đàn độn như vậy sao? Cho rằng TT Diệm, hay Nguyễn Khánh, hay Nguyễn Cao Kỳ có hô hào Bắc tiến, nhưng phải hiểu đó không phải là cách thể hiện một đường lối hiếu chiến, mà chỉ là lời hô hào đề nêu cao chính nghĩa diệt cộng của chính thể VNCH, an dân đồng bào miền Nam, và nuôi dưỡng tinh thần phục vụ của binh sĩ. Thực tế là miền Nam không hề đưa quân tác chiến ra miền Bắc. Miền Nam chỉ nói mà không làm. Trái lại, miền Bắc

xua quân đánh chiếm miền Nam. Không nói mà làm, và thường là làm rồi chối quanh, chỉ chịu nhìn nhận khi không còn đường nào chối cãi được nữa mới thôi.

Kết luận

Qua những hoạt động, những lời phát biểu, và qua bài viết “Tự Do sẽ chấm dứt thù hận dân tộc” người ta nhận ra rằng, CHHV là một con người có quá nhiều mâu thuẫn, bất nhất, và gian manh, nên cứ mãi lẩn quẩn trong con đường đấu tranh của mình mà không tìm ra được lối thoát. Mâu thuẫn, chẳng hạn Cù cuội bảo rằng cha mình, Cù Huy Cận là một người yêu nước và liêm khiết. Cù Huy Cận chống Mỹ là yêu nước. Vậy thì Vũ cuội hiện nay ôm chân Mỹ thì là gì? Yêu nước hay phản quốc? Bất nhất, chẳng hạn ngày còn ở trong nước, Cù cuội tuyên bố “Tôi không chống đảng.” Trong bài viết vừa phổ biến, Vũ cuội trình trọng kêu gọi: “... những ai dòng giống Lạc Hồng, mau chóng giải thể chính quyền độc tài này không chỉ là cách duy nhất để cứu nước mà còn là cách duy nhất để xóa bỏ hận thù dân tộc...” Rõ ràng là Vũ cuội tiền hậu bất nhất. Gian manh, chẳng hạn vấn đề miền Bắc xua quân đội vào xâm lăng VNCH, Vũ cuội đem luật pháp ra đe nguy biện rằng đây là giải phóng chứ không phải xâm lược. Nếu CHHV chứng minh được rằng quân đội miền Bắc không phải là đạo quân đánh thuê cho Nga Tàu thì Vũ cuội nói đúng. Bằng không thì hiển nhiên Vũ cuội tự xác nhận mình là một tên trí thức lưu manh.

Để kết luận cho bài này, người viết muốn nêu ra cái nhận định chung là, chỉ khi nào biết nhìn nhận sự thật và tôn trọng nó thì người ta mới tìm ra được con đường chấm dứt sự thù hận, bằng không thì cứ mãi mãi lẩn quẩn trong sự tự mãn với những mâu thuẫn, bất nhất, và gian manh của mình. Phải ôm lấy Dân Tộc, ôm lấy giống nòi. Còn như ôm chân Nga, chân Tàu, hay chân Mỹ để được ngồi ngất ngưỡng trên ngai cửu trùng thì đời đời cũng vẫn là kẻ bị quê hương ruồng bỏ, giống nòi khinh. Khẳng định điều đó.

20-5-2015

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, May 21, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*